

REISVERSLAG NR. 9 VAN FRED EN NELIE MET DE ALCEDO

We zijn weer op reis nadat we begin september vorig jaar terugkwamen. Zoals jullie hebben gelezen hadden we tussen de twee coronapieken onze boot de Alcedo naar Griekenland gevaren. We wilden midden april weer afreizen naar Griekenland, maar de Corona gooide roet in het eten. Het is nu 5 juni 2021 dat we in de auto stappen om te proberen naar Griekenland te komen. Graag hadden we de afgelopen tijd meer familie en vrienden willen ontmoeten, maar dat is ook tegengewerkt door de Corona pandemie. Toch is de tijd omgevlogen met o.a. schilderen van het tjalkje van mijn broer Paul, appels oogsten en uitpersen tot 700 liter appelsap, schilderen huis binnen en buiten, 13 m³ hout voor de kachel gekloofd en een berghok voor het hout

gebouwd, lekke CV-leiding onder de plavuizenvloer gerepareerd, bomen in de boomgaard gesnoeid, 200 m² grastegels voor het huis gelegd en Nelie verhuist van de Beemster naar de Koespot in Sint Jansklooster. Oh ja niet vergeten dat we tussendoor ook nog even zijn getrouwd (driemaal scheepsrecht). Nu kijken we uit naar een rustige tijd met toch wel avontuurlijke belevenissen langs de prachtige kusten van Griekenland.

Onze trouwfoto in corona tijd.

De ooievaars in de boomgaard hebben weer geen jongen grootgebracht.

De autoreis naar Griekenland is vol onzekerheden. We moeten met de auto door Duitsland, Zwitserland en Italië voordat we met de veerboot over kunnen steken van Ancona in Italië naar Igoumenitsa in Griekenland. Alle vier de landen hebben reisbeperkingen i.v.m. Corona. Complicaties zijn dat sommige landen een PCR test van slechts 24 uur oud eisen of dat ze alleen vaccinatiebewijzen accepteren in de Duitse of Engels taal en die worden in Nederland nog niet uitgegeven. Na veel navragen zijn we tot het volgende reisplan gekomen. Duitsland mogen we alleen doorreizen als we 24 uur na binnenkomst het land weer verlaten. We hopen dat we onder de radar kunnen blijven want we willen twee dagen bij dochter Viola in Zuid-Duitsland doorbrengen en als dat ontdekt wordt mogen we een boete van € 1.000,-- betalen. Zwitserland lijkt ook

geen eisen te stellen als we binnen 24 uur het land weer verlaten. Italië is minder duidelijk. Volgens de ANWB mogen we niet op doorreis door Italië, maar volgens een Duitse overheidssite wel als we het land binnen 36 uur weer verlaten. We gokken op het laatste, maar moeten voor Italië wel een elektronisch formulier invullen waarna we een QR-code krijgen die we in Italië moeten kunnen laten zien. Omdat het onzeker is of we Italië binnenkomen wachten we met het boeken van de veerboot, die er 21 uur over doet, tot we in Italië zijn. Ook kunnen we dan pas de QR-code voor Griekenland aanvragen. Van de werf waar de Alcedo ligt hebben we een brief dat onze boot daar op ons ligt te wachten. Misschien nog nuttig voor onderweg. We zien wel waar het schip strandt.

Duitsland rijden we in zonder geregistreerd te worden en bij Viola parkeren we de auto zo dat hij van de weg af niet te zien is. Ook hebben we onze mobieltjes uitgezet voor we Duitsland inreden. Na twee nachten illegaal in Duitsland op weg naar de Zwitserse grens zetten we de mobieltjes weer aan. Waren we toch vergeten een vignet te kopen wat je nodig hebt om door Zwitserland te rijden. Bij een benzinstation voor de grens kunnen we er een kopen en bij de grens kunnen we zo doorrijden. Nu op naar de volgende bottleneck, maar ook aan de Italiaanse grens kunnen we gewoon doorrijden. Er wordt zelfs niet gevraagd naar de QR-code die we via internet hadden aangevraagd en die je zou moeten laten zien als je Italië binnen komt. Het is inmiddels 13.00 en we hopen nog een ticket te kunnen krijgen voor de veerboot van Ancone (It) naar Igoumenitsa (Gr) die om 19.30 vertrekt. En ja hoor, het boekingskantoor van de rederij geeft aan dat er geen plaats meer is. Een telefoontje met de rederij leert dat

er nog wel plaats is maar we kunnen het dus schijnbaar niet via internet boeken. Via een ander boekingskantoor lukt het echter wel en nu kunnen we ook de QR-code om Griekenland binnen te komen via internet bestellen. We starten de auto weer en hebben nog zes uur voor een tocht van vier uur naar Ancona. Dat moet lukken. Bij het inchecken moeten we laten zien dat we de QR-code voor Griekenland hebben. De eerste keer dat er naar een vereist document gevraagd wordt. Bij aankomst in Griekenland ook weer geen controle, maar ik geloof dat dat komt omdat ik met een grote boog om de controlepost ben gereden. Samenvattend trekken we de conclusie dat de overheden in verband met Corona een hoeveelheid aan regels en formaliteiten hebben opgetuigd, maar dat ze niet beschikken over het apparaat om de naleving van de regels te controleren.

Na twee uur rijden komen we aan bij de werf in Vliho op het eiland Lefkas waar ons schip, de Alcedo, op de wal heeft overwinterd. De Alcedo ligt er prima bij bedekt door een laagje stof. Dezelfde dag nog tanken we water, sluiten de walstroom aan en maken we het bed op waar we na het ledigen van een fles sect, die we van de ouders van schoonzoon Jörg in Duitsland hadden gekregen, in slaap vallen. De volgende dag blijken we geen gas te hebben, dus ontbijt zonder thee en een eitje. Na het demonteren van een paar leidingen ontdek ik dat de drukregelaar op de gasfles kapot is. Denk

je even een nieuwe te kunnen kopen, vertellen alle winkels in de buurt me dat regelaars met zo een schroefdraad niet bestaan in Griekenland. Ten einde raad een kennis gebeld, die gelukkig wel aan zo een regelaar kan komen. Zelfde probleem bij het vullen van een lege gasfles. Niemand lijkt het te kunnen vullen en de benzinestations die LPG verkopen mogen geen flessen vullen. Uiteindelijk een benzinestation gevonden die zegt de gasfles naar een vulstation te brengen, maar omdat ik de fles 's avonds breng en hem de volgende ochtend om 09.00 al kan ophalen denk ik dat ze hem 's nachts zelf illegaal vullen. Heerlijk, ik voel me weer helemaal thuis in Griekenland.

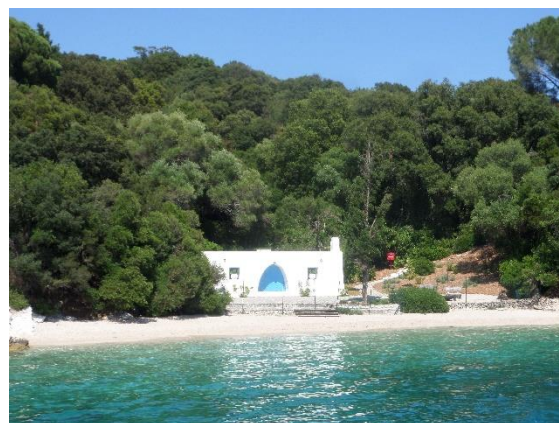

Nelie rolt de antifouling op het onderwaterschip bij het half opgehaalde midzwaard.

Na tien dagen klussen aan het schip is zij weer klaar om op vrijdag 18 juli te water gelaten te worden. Het avontuur kan weer beginnen, maar eerst morgen nog met vrienden een dagje zeilen. Daarna willen we naar de Egeïsche Zee aan de andere

kant van Griekenland. Om daar te komen waren we van plan om door het bekende Kanaal van Corinthe te gaan. Iedereen kent dat kanaal wel van de plaatjes van grote cruiseschepen die net tussen de steile uitgehakte oevers passen. Helaas, twee dagen geleden hoorden we dat de wanden van het kanaal aan het instorten zijn en het nog wel even zal duren voor het weer geopend wordt. In Griekenland kan zoiets zomaar jaren duren. Nu moeten we rond de Peleponesos varen wat een behoorlijke omweg is met lange dagtochten. Vandaag hebben we tijd om te zeilen en gaan voor anker in een baai

Het zwemstrand van Jacky Kennedy op Scorpio waar we nu ankerden.

van het eiland Scorpio dat het luxe verblijf van de reder Onassis was. We komen helemaal tot rust met het geluid van de golfjes die breken op de rotsen 20 m van ons vandaan. De steile wanden die uit het water oprijzen zijn dichtbegroeid met verschillende bomen die een prachtig groen kleurenpalet vormen. We zijn klaar voor de reis en we zullen jullie op de hoogte houden van onze avonturen en belevenissen.

Vanaf nu kunnen jullie ons weer volgen op www.marinetraffic.com door op 'vessel' te drukken en bij 'search marine traffic' de naam van het schip 'ALCEDO' in te typen en dan te gaan naar 'sailing vessel (NL)'. Ons MMSI nummer is 244870765.